

bulletin

5 e jaargang
nummer 16

uitgave van de nederlandse vereniging van sociaal psychiatrisch verpleegkundigen

inhoud

"Het Bulletin" is het verenigingsblad van De Nederlandse vereniging van Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundigen. Adres: ~~Grote Doerlaan 40, 5632 DP~~ Eindhoven. Postrekening 4424927 N.V.S.P.V.

~~DE DRAEI 52~~
~~8621 CZ HEEG~~

Kontributie voor de NVSPV f59,- per jaar Voor studenten en uitkeringsgerechtigden is het tarief f.17,50 respectievelijk f. 29,50.

Kopy voor het eerstvolgende bulletin Sept. '85 dient binnen te zijn voor 1 - 7'85 a.s. (getypt).Max lengte der artikelen 5 a 6 blz.

Druk: Psychiatrisch ziekenhuis "Licht en Kracht" afdeling drukkerij te Assen.

Verzending: Regionaal administratie centrum te Assen.

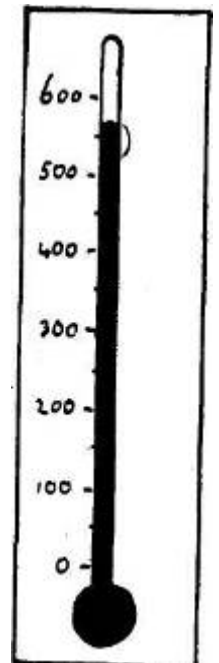

REDAKTIE Harry
de Graaff Theo
Fredriksz Han
Bijleveld Ria de
Laat

REDAKTIE adres:

Harry de Graaff
~~p/a Lange Nieuwstraat 119~~
~~3512 PC Utrecht~~

Naqy	4
Ingeboekt	10
VIA	11
Skripties van SPV-en	12
Geestelijk leven	13
Interview	14
Peut	16
Strip	17
Oproep, Vakature	18

Op 25 februari 1980 verschenen de S.P.V.-ers: J.M.M. de Groot, E.M.M. Verbraak en J.P.J. de Vos voor ener notaris te Utrecht om de oprichting van de N.V.S.P.V. te bekrachtigen. Dat is alweer vijf jaar geleden, het eerste lustrum zit er op. Het is dus eigenlijk een beetje feest. DE REDAKTIE VAN DIT BLAD FELICITEERT DE VERENIGING MET DIT EERSTE JUBILEUM.

Nieuwe redactie leden:

Harry de Graaff..36 jaar en 6 jaar S.P.V.er.
Werkt als crisisinterventor op het Krisiscentrum Utrecht.
Zat reeds eerder in de redactie van periodieken en schrijft zelf ook.
Hoopt samen met de andere redactieleden het bulletin volwassen te laten worden.

HALLO!

Ik ben Theo Fredriksz. De reden waarom ik in deze redactie zit is dat ik vaker het gevoel had iets aktiefs te willen doen voor de N.V.S.P.V.
Er waren genoeg smoesjes om de stap te maken maar ik vond het toch laf van mijzelf. Toen zich de vacature voordeed binnen de redactie, was mijn schuldgevoel op zijn hoogst. Het wil niet zeggen dat ik vanuit dit schuldgevoel dit werk doe.
Integendeel! Misschien herkennen anderen dit ook. Er is genoeg te doen binnen de vereniging.

Verder.....treedt de redactie in dit nummer voor het eerst op in de nieuwe samenstelling, daarom stellen wij ons zelf verder op even voor. De lezer zal waarschijnlijk nog niet veel merken van deze verandering maar ook de redactie blijft op zoek naar de suksesformule om het blad groot en leesbaar te maken.

De inbreng van de leden blijft onontbeerlijk omdat het uiteindelijk een blad is dat aan de S.P.V.-ers behoort en niet uitsluitend een hobby is van de redactie, dus berichten van het front: terburele van de Hoofdredakteur!

Ik ben Ria de Laat.
Werkzaam bij de R.W.U. (Riagg Westelijk Utrecht).
Voorheen werkzaam geweest op het Krisis Centrum Utrecht.

Ik vind het leuk om in de redactie van het bulletin te zitten, omdat ik soms wat te zeggen heb en dat op deze manier dan kwijt kan. Mijn interesse gaat vooral uit naar de hulpverlening voor vrouwen.

Ik ben Han Bijleveld en werk bij de afdeling Jeugdzorg van de R.I.A.G.G. Stad Utrecht.
Ik ben lid van de ondernemingsraad en vanwege dit interesseveld was ik ook bestuurslid van de N.V.S.P.V.

Drie jaar als gewoon lid, het laatste als penningmeester. Al die tijd zat ik ook in de redactie van het Bulletin, waar ik nu de lay-out voor maak. Leuk werk!

NAGY

Filosofie in praktijk gebracht

door: Han Bijleveld

Onlangs kreeg ik de gelegenheid om Ivan Boszormenyi-Nagy daadwerkelijk aan het werk te zien met cliënten, éénmaal vanuit de instelling (RIAGG Stad Utrecht) op een studiedag in de dr. H. van der Hoevenkliniek, en éénmaal op uitnodiging van de Hogere School voor Gezondheidszorg te Leusden.

Over de inhoud van de gesprekken die Nagy voerde met twee families op beide studiedagen, mag ik niets vertellen in dit artikel i.v.m. de geheimhoudingsplicht; ik wil wel proberen iets over Nagy's visie te vertellen en zijn antwoorden op enige veel aan hem gestelde vragen weer te geven, waarbij het een moeilijkheid is dat de "taal" voor het omschrijven van zijn 4e dimensie (zie hierna) nog in ontwikkeling is. Daarom, én vanwege de beknoptheid van dit artikel is het na en bij lezen over deze materie aanbevelenswaard.

De visie van Iwan Boszormenyi-Nagy

Nagy is op zoek naar:

- het ontwikkelen van een totaalvisie, waarin alle vormen van relaties (en problemen daarin) tussen mensen herkend kunnen worden, om recht te doen aan het totaal van de menselijke relaties;
- het unieke van de menselijke soort t.o.v. andere levende wezens.

In zijn contextuele benadering onderscheidt Nagy 4 dimensies in de relationele werkelijkheid van ieder mens:

1. De dimensie van de feiten (of de existentiële werkelijkheid).
Deze is gebaseerd op de invloed van de erfelijkheid, ras, geslacht, lichamelijke gesteldheid, maar ook gebeurtenissen als werkloosheid, echtscheiding, geboorte, adoptie, plaats in de kinderrij etc.
2. De dimensie van de psychologie (psychologische werkelijkheid).
Hieronder vallen de basale behoeften zoals eten, warmte en aandacht; ook de ik-sterkte, conditionering, afweermechanismen, be-

vrediging, dromen, inzicht; deze dimensie beschrijft wat er zich in het individu afspeelt aan behoeften en motivaties; haast alle psychotherapeutische richtingen bewegen zich in dit gebied, waaronder analyse, gestalt; het gaat er hier om hoe ieder persoon in zijn eigen context van binnen functioneert.

3. Dimensie van de transacties (of transactionele werkelijkheid).
Deze beschrijft de patronen van waarneembaar gedrag en de communicatiepatronen; hierin passen haast alle sociaal-maatschappelijke studierichtingen en de klassieke gezins therapie; in deze werkelijkheid vallen termen als macht, structuren, feed-back, rolverdeling, coalities, zondebok, etikettering, doublé bind, structurele uitbuiting en conflicthantering.
4. De dimensie van de relationele ethiek.
In dit gebied draait het om de rechtvaardigheid binnen de relatie en de balans van de verworven rechten en het verschuldigd zijn aan elkaar binnen de relatie; begrippen als betrouwbaarheid, loyaliteit, wederkerige rechten/verplichtingen en vertrouwen horen hier thuis, echter niet in de zin gehanteerd van "dingen die moeten of behoren", hetgeen

normatieve begrippen zijn of juridische; **het** gaat hier om existentiële begrippen: de ethiek van betrouwbaarheid binnen een relatie bestaat gewoon, los van normen of meningen; met andere woorden, of je het nu goed of fout vindt, een relatie die geen betrouwbaarheid in zich heeft boet in aan waarde en is gedoemd te mislukken, dan wel pathologisch te worden; juist bij deze dimensie gaat het erom hoe een individu de door de vorige generaties meegebrachte verworvenheden (positief én negatief) gebruikt in het eigen levensplan én de invloed daarvan op de volgende generaties.

Nagy ziet vooral in de 4e dimensie een sterke therapeutische en verbindende kracht bij het hanteren van menselijke problemen, omdat deze existentiële ethiek het niveau van de andere dimensies overstijgt en hem van een context voorziet. Het vormt een overkoepelend paradigma als basis voor de menselijke relaties. De meeste soorten hulpvragen hebben echter hun wortels in alle vier de dimensies; daarom moeten ook altijd alle vier worden beschouwd bij de hulpverlening.

In de praktijk worden echter meestal slechts één of twee dezer dimensies in ogenschouw genomen, waardoor ook zo vaak slechts deeloplossingen, korte termijn resultaat of mislukkingen vallen waar te nemen.

Begrippen als rechtvaardigheid, betrouwbaarheid en loyaliteit worden te weinig in de hulpverlening gehanteerd, uit angst om zich op het gladde ijs van normen en waarden (vooral die van zichzelf) te bewegen en dus worden deze zaken maar liever genegeerd of vermeden. Dat het wél hanteren van deze 4e dimensie consequenties heeft voor de therapeut is duidelijk. Therapeutische interventies van Nagy, als dat een mishandeld kind de opdracht krijgt zijn ouders te helpen, zijn zonder begrip van deze 4e dimensie dan ook moeilijk te begrijpen.

Nagy beschouwt als datgene dat werkelijk helpt:

... de menselijke relatie zelf.

Dat wil zeggen niet het alleen maar met elkaar praten, maar het échte "Ik-Gij"-contact, de dialoog.

Hij put daarbij uit de ideeën van Martin Buber, die het menselijk contact als het unieke van de mens ten opzichte van andere wezens beschouwt. Simpelweg het bestaan van een relatie maakt al dat men van de ander ontvangt en dat je moet geven, investeren.

Het **blijft** echter niet bij deze uitwisseling; er ontstaat nl. ook nog de mogelijkheid van groei van beiden. 1 x 1 is 3 !

Dit principe heeft een samenbindend in plaats van een opsplitsend karakter, en is uitgangspunt bij Nagy's interventies.

Zijn 4e dimensie sluit uitermate goed aan bij het dialoog-denken, met z'n balans in vertrouwen, althans naar mijn opinie.

Is de balans uit evenwicht geraakt dan zal Nagy deze proberen te herstellen door te zoeken naar wat de leden van het gezin bindt in plaats van scheidt; hij gaat ervan uit dat een uit evenwicht zijnde ethische balans altijd onbevredigend blijft. Nagy vindt het een voorwaarde dat ALLE personen in de relationele werkelijkheid van de hulpvrager in beschouwing worden genomen en zo mogelijk bij de gesprekken worden betrokken, omdat anders het risico bestaat dat de balans verstoord blijft, doordat de niet-aanwezigen geen helderheid kunnen bieden met betrekking tot onduidelijkheden en blinde vlekken bij de hulpvrager.

Het gaat om de actie de verstoorde balans en de dialoog te herstellen, niet alleen om het inzicht en de verklaring. Nagy is dan ook veelzijdig gericht partijdig naar alle familieleden en komt op voor ieders belang, zelfs voor dat der nog niet bestaande komende generaties. Nagy vertaalt dat in zijn behandelingen met "ontvangen door te geven".

Het feit dat het kind zorg en loyaliteit aan de ouders geeft, betekent in deze relatie, dat het daardoor automatisch het (ethisch) recht krijgt op aanspraken te mogen maken (b.v. op zorg van de ouders): de ouder komt door de zorg van het kind in het krijt te staan. Dit gaat over ethiek en staat volkomen los van de vraag of er op het geven direct met tegenzorg wordt gereageerd en of de ander wel bereid is om iets terug te geven; want hoe dan ook: door

te geven blijft het recht • openstaan om aanspraken te MOGEN maken in ethische zin. Sommige ouders erkennen eenvoudig niet de zorg van hun kind en dat ze daardoor by 't kind in het krijt staan; dit gebeurt vaak om op zich zelf respectabele redenen zoals de angst om de onafhankelijkheid te verliezen; echter door de hulppogingen van het kind niet te erkennen, blijft het kind eeuwig in het krijt staan, des te meer daar een kind door het feit van de geboorte een existentiële schuld by de ouders heeft, vanwege de gift van het leven en de eerste periode van verzorging, in welke mate dan ook. Het kind dat dus niet wordt toegestaan daarvoor iets terug te doen zal ondervinden dat het eindeloos maar nutteloos blijft pogen te zorgen, gepaard gaande met schulgevoelens.

In extreme gevallen ontstaat er zelfs Parentificatie, de situatie waarbij het kind blijft zorgen voor de ouders en teveel verantwoordelijkheden krijgt, zodat het kind als het ware ouder van zijn ouders wordt, en daarmee het "recht" verliest om zelf echt ouder te worden; mensen die dit overkomt trouwen niet en blijven kinderloos, terwijl ze blijven zorgen. Ten overvloede: dit ethische recht is iets heel anders dan het juridische begrip recht, op welk niveau natuurlijk in principe iedere vruchtbare mens het "recht" heeft om kinderen te verwekken. Nagy benadrukt dit punt constant. Dit houdt weer ten nauwste verband met een ander centraal begrip uit Nagy's visie: de loyaliteit, dat is "de getrouwheid aan een verplichting" (Summaenc), hier: aan de ouders; deze loyaliteit is gebaseerd op verworven verdiensten en gaat verder dan gehechtheid tussen ouder en kind.

Wel kan er een voorkeur voor de ene ouder ten opzichte van de andere ontstaan op basis van de genoemde gehechtheid. Maar in de taal van de relationele ethiek gaat het erom dat de betrouwbare persoon recht (in het Engels: entitlement) heeft verworven in de relatie en daarmee loyaliteit verdient, hetgeen verder gaat dan het geven en nemen van het moment.

Het houdt nl. een keuze in: je bent nl. óf loyaal aan de één met uitsluiting van de ander; dit gaat in het algemeen op, maar zeer beslist niet ten aanzien van de ouders.

Kinderen komen dan ook in een werkelijk onmogelijke situatie als ze gedwongen worden te kiezen tussen beide ouders; immers bij beiden zijn existentiële schulden en verdiensten ontstaan.

Zo'n ernstige situatie wordt gespleten loyaliteit genoemd betekent een breuk in de "zijn"-loyaliteit naar de ouder die op dat moment niet gekozen wordt (worden mag); dit is iets heel anders dan het kiezen voor één van beide ouders in een eenmalig normaal conflict. Het betreft juist een innerlijke verscheuring van het kind met zijn wortels.

Hoewel de inspanningen tevergeefs zullen zijn, zal het kind pogingen tot herstel van de balans nooit opgeven. De uiterlijke houding is meestal: "Het kan me niets schelen voor wie ik kies"; deze onverschilligheid is een ernstig verlies van de spontaniteit en blijft als één der ouders overlijdt, tevens om de ander te straffen voor het aangedane leed.

Een oplossing wordt niet gevormd en zet zich door in een verlamme ambivalentie ten opzichte van een latere partner en kinderen. Een dergelijk loyaliteitsconflict leidt onherroepelijk tot pathologie of delinquentie. Vaak ontstaat er ook een zondebok-mechanisme, zo goed beschreven door Alice Miller, waarbij Nagy nog verder gaan en aantoonde, dat de kinderen vanuit hun loyaliteit juist pathologie of onaangenaam gedrag gaan vertonen vanuit een kennelijke vrijwilligheid (keuze); dit gedrag leidt nl. de aandacht af van spanningen bij en tussen ouders en brengt hen vaak samen; of althans, dat poogt het kind, desnoods door middel van een suicide (zie b.v. Shakespeare's Hamlet).

Nagy zal in een dergelijk geval proberen te bereiken dat de ouders de verkapte hulppogingen als zodanig erkennen en de kinderen vragen hun zorg op positieve wijze voort te zetten. De ouders zullen dan de kinderen in ruil voor de zorg zelf ook zorg moeten bieden, als een verantwoordelijke ouder aan zijn kind. Dit alles herstelt de balans.

Het gaat er dus om dat iedereen loyaal is naar de oorspronkelijke wortels, niet of dat goed of fout is, meent Nagy.

In extreme gevallen, als het kind zéér verantwoordelijk wordt gemaakt en geen erkenning van zyn aandeel in de relatie krijgt, ontstaat schuldgevoel by het kind.

Als deze dan wél het récht op zorg heeft verdiend, maar daarvan geen tekenen krijgt, b.v. door mishandeling, krijgt het kind niet het besef gerechtigd te zijn (nl.: goed doen levert niets op en daarbij wordt hem zicht op dit proces onthouden).

Het kind krijgt dan het recht (ethisch gezien) op wrok tegen de hem exploiterende omgeving, om wantrouwend te handelen en om kwaad te doen. Zo ontstaat ook een logisch gebrek aan berouw en schuldgevoel en de verklaring daarvoor. Hetgeen de buitenwereld dan vaak weer shockeert.

De situatie van ongewenst geboren worden is vergelijkbaar, maar misschien nog erger: de reden van het bestaan van het kind zelf wordt aangevalen; hier ontstaat een regelrecht om destructief te zijn.

In beide gevallen betreft het de situatie van een roulerende rekening: een echt gerechtigd zijn tot destructie, gepresenteerd aan het onjuiste adres, b.v. de partner, kinderen en de wereld; een negatieve spiraal, meestal intergenerationeel bepaald.

Over de toepassing van de theorie

Om deze theorie te kunnen toepassen in de dagelijkse praktijk zijn, alweer volgens Nagy, enige voorwaarden aan de hulpverlener te stellen, hetgeen ik vanuit mijn werk kan beamen:

1. inzicht in de theorie
2. persoonlijk ervaren van de draagwijdte der begrippen
3. richtlijnen.

Ad 3. Richtlijnen.

De belangrijkste zijn:

- a. De therapeut moet zich vóór alles richten op het actief tot stand brengen van een dialoog in het gezin door verbindende in plaats van splijtende vragen te stellen; hij is coach en geen betere ouder;
- b. Aan vertrouwen bouwen biedt een ideologisch fundament bij de diagnose én gereedschap voor actie;
- c. In toenemende mate betrouwbaarheid in elkaar laten investeren en daardoor vertrouwen der gezinsleden in elkaar bevorderen;

de therapeut moet zoeken naar wat IEDERS positieve inbreng is, hetgeen een krachtige genezingsbron biedt, b.v. termen: verborgen zorg plus erkenning ervan;

- d. Blijken van geschonden vertrouwen (van de partijen) zien als signalen voor het mogelijk gaan bouwen aan vertrouwen in de toekomst;
- e. Loyaliteit respecteren; eerder wordt de behandeling gesaboteerd dan loyaliteit ten opzichte van het gezin verraden; dus kinderen nooit dwingen tot deloyaliserende opmerkingen en bezorgdheid of hun ouders al dit moeilijke wel aankunnen, bevestigen. De hulpverlener moet dan ook bezorgdheid voor allen tonen; ook de ouder de verantwoordelijkheid laten. Dit heet meervoudig gerichte partijdigheid; vaak zijn deze ouders zelf slecht behandeld. Dit openbaren doet niets af aan de ouderlijke verantwoordelijkheid en móet met oog op de komende generaties.

Zo blijven de ouders erbij betrokken, het kind wordt niet aangezet tot verraad, resultaat: bevrijdende winst voor allen!

Belangrijke bouwstenen rond de ontwikkeling van het kind die wél nagestreefd moeten worden zijn volgens Nagy:

1. oorspronkelijk vertrouwen
2. wederkerigheid van geven en nemen tussen ouder en kind
3. verschuldigd zijn aan en verplicht tot elkaar zijn erkennen
4. persoonlijke verantwoordelijkheid van een ieder.

Laatste Nieuws

Nagy:

De ontwikkeling ging verder

Tot zover de tot dusver van Nagy "bekende" begrippen.

In de twee genoemde sessies introduceerde hij echter twee nieuwe "hulpprincipes", die het eenvoudiger maken deze ingewikkelde materie in praktijk te brengen.

AL zijn woorden/interventies zijn gebaseerd op het verruimen van de twee opties, mogelijkheden die er zijn in relaties:

- a. zelf-definitie (self-definition)
- b. eigen waarde versterken (self validation).

Ad. a.

Houdt in het helder maken van de rol van die persoon in die relatie; b.v. een man op een onbewoond eiland is een man. Spoelt daar een andere drenkeling aan, b.v. een vrouw, dan is de man ineens, anders-man; de identiteit verandert, met andere woorden iedere relatie helpt mezelf beter te definiëren, omlijnen.

Ad b.

In hetzelfde voorbeeld: in z'n eentje kan de man slim of niet zijn in het overleven, maar mocht zichzelf als een bepaald soort mens bekrachtigen; pas als die ander aanspoelt kan de eerste zich bevestigen als een hulpvaardig iemand (positief) of de ander meteen vermoorden en zichzelf bevestigen als onbetrouwbaar.

Deze twee eigenschappen van relaties zijn uniek en op geen andere wijze te verwerven dan door die relaties zelf.

Met perfecte timing paste Nagy in de twee vermelde sessies deze principes toe, samen met eerdergenoemde "meervoudige gerichte partijdigheid".

ALLE gesprekken lopen over Nagy; er was geen enkele interactie tussen de gezinsleden. Om de beurt Het hij alle mensen en eerst hun rol en gekwetsheden benoemen (is a) en daarna zeggen wat ze tot nu toe hadden bijgedragen en wat ze verder kunnen doen om zichzelf in deze relatie als betrouwbaar gezinslid te presenteren (is b).

Nagy is inderdaad met allen solidair ook met eventueel (nog) niet aanwezige kleinkinderen; wat de mensen hier doen noemt hij in het belang van de toekomstige generaties.

Door deze houding wint hij op een ander niveau zelf aan kredietwaardigheid als betrouwbare meedenker in de familie.

Tot slot enige vragen die aan Nagy door de aanwezigen werden gesteld met zijn kernachtige uitspraken daarna.

Vraag: u gaat niet in op nonverbaal gedrag, waarom?

Nagy: waarom zou ik?

Waarom laten blijken dat ik mijn psychologielessen goed heb geleerd en de pathologie van iemand b.v. nerveuze trekjes en sombere gezichten benoemen?

Dat maakt mensen alleen maar zieker; aandacht voor het effect is secundair en brengt mensen in verlegenheid. Ik probeer écht mee te denken in wat de hulpbronnen van dit gezin zijn; daar moeten ze 't van hebben, niet van een deskundige die zich alleen op het vlak van de 2e dimensie (zie eerder) beweegt en ziektebeelden diagnosticeert. Volgens mij is daarom individuele psychotherapie onvoldoende, als je 't daarbij laat; je kunt wel met individuen werken, dat is zelfs prima, als je 't maar doet in de context van de 4e dimensie!

Vraag: zijn er grenzen aan de toepassing van uw visie; kan het worden gebruikt bij een b.v. psychotisch persoon?

Nagy: juist dan heb je de 4e dimensie 't hardst nodig. Bij een begaafd, gezond persoon kun je nog wel terecht met een behandeling in alleen de 2e of 3e dimensie. Vergeet niet dat de ontwikkeling van deze theorieën is begonnen al zo'n 30 jaar geleden in Amerikaanse klinieken, waar men volkomen vastliep met de klassieke psychiatrie en psychoanalyse, hetgeen niet werkte met psychotici. Juist psychotici zijn extreem gevoelig voor onrechtvaardigheid, oneerlijkheid, achterdocht etc. Ze hebben het snel door als je trucs toepast of positief labelt. Door je als hulpverlener betrouwbaar te gedragen, écht, zonder trucjes, investeer je in de relatie en verwerf je krediet. Dat is de 4e dimensie.

Vraag: werkt het altijd?

Nagy: als je weet hoe het moet wel! Bij een blinde darmontsteking is operatie het beste, tenminste..... als het gebeurt door een chirurg; als een leek het met een roestig mesje wil proberen weet ik het zo net nog niet!

Maar ja, het is moeilijk om in deze denkwereld te komen. Het vergt van de therapeut dat hij/zij zelf inzicht in de eigen wortels verwerft.

Vraag: is deze aanpak cultuur- of waardegebonden?

Nagy: als filosoof kan ik proberen de meest universele relatievorm te vinden. Als therapeut heb ik daar gewoon geen tijd voor. Daarom maak ik niet uit wat voor een ieder wel of niet aanvaardbaar is, maar sluit me aan bij de waarden en regels van de cliënten. Zij moeten aan 't werk. Van een drugaddict keur ik diens exploitatiegedrag niet goed, maar maak dat helder en daarmee hém verantwoordelijk. Daarbij echter probeer ik de reden van de wraak op te sporen en te zien waar hij gekwetst is en tekort gedaan. Dus niets mooi verpakken. Iedere "truc" isodeloos en nutteloos. Zoek hulpbronnen.

Vraag: wat als een ouder niet mee wil komen of weigert de balans te herstellen? Nagy: de vraag is dan hoe rijp of volwassen het kind kan zijn. Bij een normale relatie waarin je teleurgesteld wordt, loop je weg en terecht; uit de ouder-kind-relatie kun je niet weglopen: je kiest voor óf een stagnerende óf een actieve relatie. De eerste levert niets op; bij de laatste kijk je wat je kunt doen, zodat je voor jezelf het vertrouwen krijgt te doen wat je kunt.

Tot slot

Na dit toch weer te lang uitgevallen artikel wil ik ervoor pleiten dat juist spv'en als praktijkgerichte werkers hun voordeel met Nagy's visie kunnen doen.

Het kan bevrijdend werken om niet een of andere als onecht ervaren "werkmethode" te moeten leren, maar achter AL je cliënten te gaan staan vanuit je eigen echtheid.

Dat is niet makkelijk, maar 't levert mijns inziens des te meer op voor cliënt én hulpverlener, door middel van hun relatie!

BRONVERMELDING

1. I.B. Nagy, Invisible loyalties (Amerikaanse uitgave)
2. A. van Heusden & E. van den Eerenbeemt, I.B. Nagy en zijn visie op individuele en gezinstherapie; de Toorts 1983.
3. Persoonlijke aantekeningen van studiedagen met en door I.B. Nagy d.d. 11-1-1983, 10-2-1985 en 20-2-1985.
4. Verslag studiedag door I.B. Nagy te Leusden d.d. 11-1-1983, HSG Leusden.
5. H. Bijleveld, van vicieuze cirkel naar opwaardse spiraal, scriptie kaderopleiding Leusden, 1984.

Deze skriptie is eventueel tegen kostprijs te bestellen bij:

Han Bijleveld

~~A. van Dalsumlaan 111~~

~~3584 HC Utrecht~~

★ ★ ★ ★ ★

£ \$ £ Penning meesterschap

AFSCHIED

Met ingang van 1 jan. '85 heeft HAN BIJLE-
VELD het penningmeesterschap overgedragen aan

Tini van Beek

~~De Draei 52~~

~~8621 CZ Keeg~~

U kunt op dit adres terecht voor alle financiële
vragen omtrent de vereniging en het lidmaat-
schap alsook voor eventuele deklaraties.

Per 31 dec. '84 beëindigde AAD DUYN haar werk-
zaamheden bij de S.P.D. R.I.A.G.G. Westhage
en gaat gebruik maken van de z.g. O.B.R. van de
P.G.G.M..

Aad stond aan de wieg van de oprichting van de
N.V.S.P.V. en daarom bedanken wij haar op de-
ze wijze voor al haar activiteiten. Wij wensen haar
een plezierige tijd toe.

1. Onlangs is er een workshop over rol doorbreken-
de hulpverlening gehouden op de RIAGG Hel-
mond e. o.

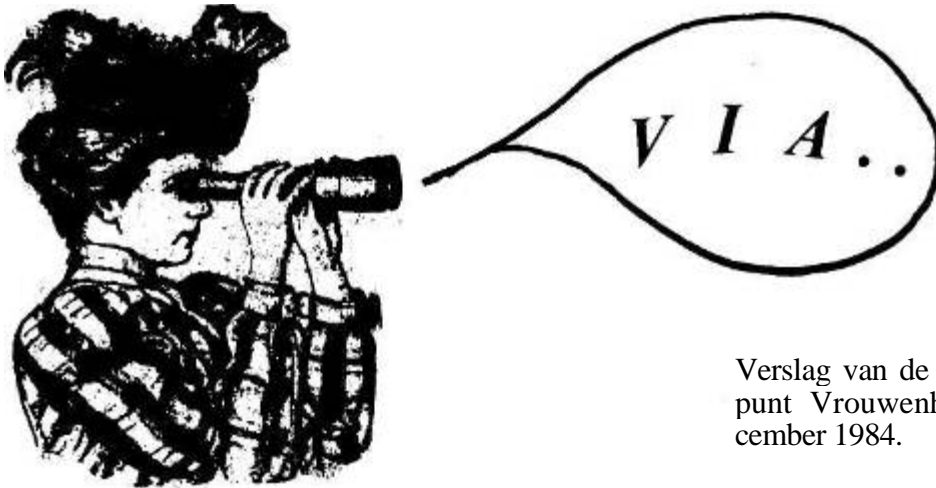
T.a.v. mannehulpverlening waren twee mannen
aanwezig die verbonden zijn aan de Stichting
Ondersteuning Mannenwerk. Zij geven
voorlichting, cursussen en helpen bij het opzetten
van mannehulpverlening. Onlangs is er een MAP
uitgekomen onder de titel "Mannen in zicht".

Mensen die geïnteresseerd zijn in mannehulp-
verlening en/of hulp willen bij het opstarten
hiervan kunnen inlichtingen inwinnen bij: Ton
v.Elst ~~Hartingstr. 14, 3511 HD Utrecht, tel. 030-~~
~~319598.~~

Gert Evers Bellamystr. 11 bis.Utrecht
719219.

De map "Mannen in zicht" kan besteld worden
door overmaking van f 8.50 op giro 5599066
t.n.v. . Mannenwerk ~~Bellamystr. 11 bis Utrecht.~~

"Het waren mijn problemen niet" verslag van
een onderzoek naar knelpunten in de AGGZ
hulpverlening aan vrouwen. Josephine v.d. Bogaard
Marijke Ruiter in opdracht van de projectgroep
vrouwenhulpverlening van het Ministerie v.
Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Verslag van de opening van het 'Landelijk Steunpunt Vrouwenhulpverlening V.I.A.' op 14 december 1984.

VOORGESCHIEDENIS VAN V.I.A. (vrouwenhulpverlening, informatie, advies). In april 1983 werd een dag voor vrouwenhulp georganiseerd in Zoetermeer. Op die dag bleek er een grote behoefte te bestaan aan ondersteuning op allerlei gebied, o.a.

- subsidie informatie;
- methodiekontwikkeling;
- ervaringen uitwisselen;
- een centraal informatie- en dokumentatiepunt.

Er ontstond een initiatiefgroep en die stelde een plan op en diende een subsidieaanvraag in, die al vrij snel werd toegezegd. Na een uitvoerige voorbereidings- en sollicitatieprocedure kon er worden begonnen.

Het team bestaat uit: Annelies Kraan, Loes Noy, Josette van Luytelaar en Connie van Nieuwkerk.

DOELSTELLING VAN HET LANDELIJK STEUNPUNT IS: Vrouwenhulpverlening buiten en binnen instellingen, zowel inhoudelijk, methodisch als structureel sterker maken.

HUN VOORLOPIGE PRIORITEITEN ZIJN:

- 1) Geld en subsidie advisering.
- 2) Vrouwenprojecten buiten de bestaande instellingen voor hulpverlening. Om integratie van vrouwenhulpverlening buiten en binnen instellingen- een kans van slagen te geven, zal de feministische hulpverlening buiten de instelling stevig en verantwoord moeten zijn.
- 3) Het ontstaan van netwerken stimuleren en bestaande netwerken ondersteunen.

- 4) Methodiekontwikkeling. Methodiek ontwikkelen, bestaande methodieken toetsen en vastleggen en over het land verspreiden.

WAARVOOR KUN JE BIJ V.I.A. terecht?

Met alles wat met vrouwenhulpverlening te maken heeft, o.a.

hulp bij het organiseren van een studiedag, als je je als feministisch therapeut wilt vestigen en niet weet hoe je dat aanpakt, hoe je vrouwenhulpverlening binnen de instelling van de grond moet krijgen, als je een themadag/workshop wilt organiseren, als je wilt dat zij informatie geven binnen jouw instelling.

als je adressen o.i.d. wilt weten, als je verslagen of literatuur nodig hebt rond een bepaald thema.

als je een goed artikel hebt voor de nieuwsbrief.

Kortom, alle vragen rond vrouwenhulpverlening kunnen worden gesteld.

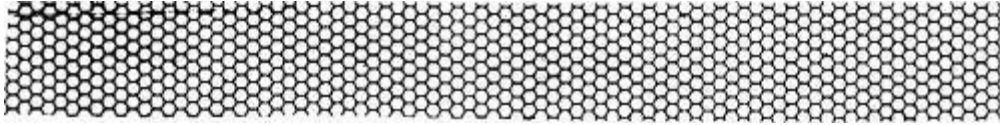
NIEUWSBRIEF

V.I.A. geeft een nieuwsbrief uit, 'VIA — VIA' genaamd. Het verschijnt 5 keer per jaar. Een abonnement kost f 10,00 per jaar. Het eerste nummer is 14 december j.l. verschenen.

Adres V.I.A.: ~~Pausdam 1, 3512 HN UTRECHT~~, tel.: 030 - 315303 (behalve op vrijdag)

Ria de Laat.

De staf van de opleiding VO-Beroepsinnovatie, voorheen de kaderopleiding EMGGZ te Leusden en het bestuur van de NVSPV betreuren het reeds lang dat veel kwalitatief goede eindwerkstukken alleen bij het eindgesprek van de betrokken examenkandidaat en daarna nooit meer gebruikt worden. Beide partijen kwamen overeen dat de eerstgenoemde staf een selectie zal maken van alle werkstukken die het waard zijn gepubliceerd te worden en die een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de onderlinge deskundigheidsbevordering van SPV-en. In onderstaande rubriek zullen u steeds enkele skripties worden voorgesteld, alsook hoe u ze kunt bestellen.

"STILSTAAN" scriptie van Nel van Beijeren, uitgebracht in het kader van de opleiding E.M. G.G.Z. aan de Hogere School voor Gezondheidszorg te Leusden.

Centraal in deze scriptie staat de hulpverlening aan de chronisch psychiatrische patiënt binnen een sociaal psychiatrische dienst.

De professionalisering van de hulpverlening heeft, naast veel voordelen, het nadeel dat steeds meer methodische verfijningen werden aangebracht, met als gevolg, dat de benadering van mensen die hulp nodig hebben, steeds selectiever wordt. Het lijkt er soms op of de cliënten en zijn voor onze hulpverleningsmethoden in plaats van het omgekeerde.

Deze ontwikkeling heeft er binnen de sociaal psychiatrische diensten toe geleid, dat veel aandacht werd gegeven aan behandelingsmogelijkheden van cliënten, waarbij de aandacht voor de motivatie van de cliënt die van de behoefte aan hulp overschreed.

De begeleiding, waarbij het accent meer ligt op stabilisering van het bestaande evenwicht en minder op de mogelijkheid tot veranderen, werd gezien als minder-waard en kreeg daardoor ook minder waardering.

Daarmee dreigden de sociaal psychiatrische diensten een belangrijke functie te verliezen, namelijk mensen helpen zich op een redelijk bevredigende manier te handhaven in de samenleving. Nog concreter gezegd: opname in een psychiatrisch ziekenhuis voorkomen. Het voorgaande plaatste ik niet "zomaar" in de verleden tijd. Want het lijkt erop, alsof er een keerpunt is bereikt, als je de scriptie van Nel van Beijeren leest.

Ze heeft zich, vanuit een ruime werkervaring, niet alleen verdiept in de problemen van de chronische patiënt, maar ook gekeken naar de eisen die aan de hulpverlener gesteld moeten worden, indien hij de chronische patiënt op een zinvolle wijze wil begeleiden.

Veel aandacht krijgt ook de samenwerking tussen intra- en extramuraal zorg als noodzakelijke voorwaarde, om de terugkeer van de chronische patiënt in de samenleving enige kans van slagen te geven.

Kortom: een scriptie die brede aandacht verdient als signaal en als hoopvol teken.

H.G.de Kogel

Titel scriptie: "Mag het ietsje meer zijn....."! Over zorg vragen en zorg geven in de ambulante verslavingszorg.

Omschrijving:

Over het speuren naar de grenzen tussen het "mateloze" geven van zorg en het "grenzeloze" vragen om zorg en het ontwikkelen van een eigen- en beroeps deskundigheid doorzien.

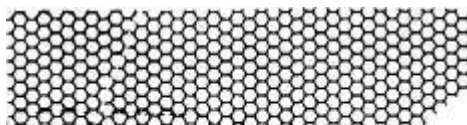
Te verkrijgen bij*:

naam: Bert Westra

adres: ~~Vlaspad 3~~

postcode en plaats : ~~9921 PR Stedum~~

telefoonnummer: 05965 - 611

KLINISCHE LES: VERSCHRIKKELIJKE ZIEKTES.

(notities van een espeeveeer)

Geruime tijd doolt er om mij heen een geheimzinnig soort virus. Alles en iedereen besmettend en gepaard gaande met hevige koorts. Het lukt mij ternauwernood om staande te blijven door een mobilisatie van alle gezonde krachten. Het lijkt wel een duivelse invloed, het is zó ongrijpbaar maar ook met een merkwaardige aantrekkingskracht. Vooral 's nachts is de verleiding het grootst als ik soms badend in het zweet wakker word. Wild om mij heen slaande hoor ik mijzelf roepen: "neen, neen, ik wil niet, laat

Het ging verder naar de M.G.Z. -opleidingen die naast de S.P.V.-opleidingen ook een kaderopleiding creëerden. Daarnaast, bij bestaande kaderopleidingen, die zich weer gingen (renovatie zoals dat zo fraai heet) herprofilieren. Ook mijn S.P.V. kollega's gingen, de een na de ander, zo'n opleiding volgen. Zelfs mijn beste vrienden, van wie ik het nooit verwachtte, gingen voor de bijl. Het komt steeds dichterbij mij. Ik merk dat ik mij steeds meer ga verzetten en vraag mij tegelijkertijd af, waarom? Ik sprak er met anderen over. De ene zegt dat het vanwege het geld is. De ander zegt het nodig te hebben om weg te komen.

Wegens vertrek van een kollega zoekt het team een

sociaal psychisch verpleegkundige m/v

voor 32 uur per week. **uit de krant!**

FUNKTIE-INFORMATIE

- participatie in langer durende structurele begeleiding
- kortdurende behandeling en crisisinterventie
- meewerken bij stagebegeleiding
- deelname aan de 7x24 uursbereikbaarheidsdienst.

VEREISTEN

- diploma MGZ plus kaderopleiding EMGGZ of VO
- ervaring in de AGGZ
- geschoold in interaktionele en systeemtheorie
- actieve bijdrage aan beleidszaken
- wonen in of nabij het werkgebied
- bezit van rijbewijs en auto.

mij met rust, laat mij toch een gewoon S.P.V.-er zijn!". Tuchtiging en zelfkastijding lijken de beste remedie tegen dit soort kwaad. Ik, ga maar een ekstra rondje hardlopen tot de uitputting geen vrijheid van gedachten meer overlaat en elke beïnvloeding buitensluit. Als laatste wapen tegen deze opdringende satanische ziekte, schrijf ik stukjes als deze.

Het kwaad waarmee ik, en daarmee samenhangend: mijn beroep, bedreigd wordt heet: „de ziekte der V.O. en kaderopleiding". (De juiste Latijnse benaming is mij tijdelijk ontschoten!) .Ik merkte de aanwezigheid ervan voor het eerst op mijn werk toen verscheidene van mijn kollega's, die naar de naam van maatschappelijk werker luisteren, een merkwaardige affektie kregen met deskundigheidsbevorderende middelen als het volgen ener V.O. Ik zag het ook binnen de R.I.A.G.G. 's toen deze het in het bezit hebben van een V.O. voor maatschappelijk werkers, als eis stelden.

Ik, weet wel beter! Ze willen allemaal therapeut worden, ze willen op deze manier hun beroeps identiteit verkrijgen. Voorlopig, ben ik nog niet zover en als ik denk dat de ziekte zoveel grip op mij krijgt dat ik meegesleurd dreig te worden, dat kies ik wel een andere baan, of ga bij een échte therapeut in behandeling. Maar, om weer terug te komen op de werkelijkheid van vandaag de dag, weddendat over een paar jaar, het verplicht wordt als S.P.V.-er ook een V.O. of een kaderopleiding te hebben om binnen de G.G.Z. te mogen werken. Bestaat de duivel dan toch?

INTERVIEW

door TH. Fredriksz

Bijzondere Projekten

In het kader van bijzondere projecten wil ik melding maken vanuit de RIAGG Helmond e.o. alwaar men bezig is met een vrouwenproject, niet alleen cl. gericht maar zeker ook werkster gericht.

Voor dit projekt is een funktionaris aangetrokken die het projekt coördineert vanuit de afdeling preventie. Met haar, Gon v. Buchem, heb ik een gesprek gehad.

Gon is op de allereerste plaats vrouw en nauw betrokken tot vrouwenzaken. Ze is groepswerkster met V.O. en heeft tevens de supervisorenopleiding.

Wanneer ik vraag naar het ontstaan van dit projekt halen we Huub Schepers erbij, preventiewerker van het eerste uur in de instelling. "In de zomer van '82 is er een uitbreidingsmogelijkheid ontstaan binnen de afdeling preventie (jeugd, volwassenen en geriatrie red.) Men heeft toen sterk zitten denken aan een medewerkster t.b.v. vrouwenzaken. In de tussentijd van het indienen van het uitbreidingsverzoek zijn enkele medewerkers binnen de instelling al begonnen met een projekt.

Gon kwam dus in een bestaande situatie terecht en hoefde als zodanig niets nieuws op te zetten maar e.e.a. diende wel meer uitgebouwd te wor-

den en het moest een duidelijker plaats in de instelling krijgen.

Dit projekt is ontstaan uit behoeften van medewerkers uit de instelling.

Inmiddels kreeg de nota van mevr. Verhagen meer bekendheid en zijn notas betreffende dit onderwerp verschenen vanuit Maastricht en Nijmegen.

Naar aanleiding van deze factoren is deze functie binnen de instelling gecreëerd.

Toen Gon in dienst trad waren er binnen de instelling al twee parallelgroepen gestart. De zgn. positiegroep en de intervisiegroep. De positiegroep bestaat zowel uit vrouwen uit de hulpverlening als uit andere disciplines. Een belangrijk element in deze groep is het uitwisselen van ervaringen. Men praat over de werksfeer met als belangrijk uitgangspunt de positie v.d. vrouw daarin.

Gekeken wordt naar de positie van de vrouw op afdelingsnivo; de werkverhouding man-vrouw. Uit onderzoek blijkt dat er binnen de instelling meer man-uren zijn dan vrouw-uren; dat op beleidsnivo weinig tot geen vrouwen vertegenwoordigd zijn (in het team coördinatoren overleg zit een vrouw tussen vier mannen. Het bestuur telde toen nog geen vrouw. De tot nog toe één hoofdige direktie bestaat uit een man.).

De positiegroep heeft, toen er een formatieplaats vrij kwam binnen het bestuur dringend aangedrongen op een vrouw. Deze is inmiddels per 1-1-85 met haar functie begonnen. De directie, die uitgebreid gaat worden, zou aangevuld moeten worden met een vrouw, aldus de positiegroep die dit advies ook al heeft uitgebracht.

Op afdelingsniveau wordt men geconfronteerd met de scheve verhouding man-vrouw-uren. Via schrijven wordt aan teams geadviseerd vakatures op te vullen met vrouw-uren.

De intervisiegroep bestaat alleen uit hulpverleners. Deze bekijken en bespreken vooral de hulpverlening aan vrouwen. Dit gebeurt aan de hand van een case.

Natuurlijk ontkom je er niet aan om ook met je eigen socialisatieproces bezig te zijn.

Het toeval wilde dat de eerstelijns werkers ook bezig waren met het invullen van een soort gelijke functie (daar genoemd emancipatie-werkster).

Eerste en tweedelijns hebben toen de koppen bij elkaar gestoken. Dit heeft tot gevolg gehad dat de eerstelijns geen emancipatiewerkster heeft aangetrokken maar een samenwerkingsverband is aangegaan met de RIAGG, de zgn. netwerk-groep (A.M.W.- opbouwwerk-gezinszorg-vrouwen-centrum en RIAGG)

Op de vraag of Gon al wat kan merken binnen de instelling m.b.t. vrouwenzaken antwoordt ze dat ze het idee heeft dat haar aanwezigheid op zich al anderen confronteert met vrouwenzaken. Zowel mannen als vrouwen zoeken toenadering tot haar, hetzij voor informatie, advies of suggesties.

Via via (zoiets hoor je alleen in de wandelgangen) hoort ze dat er ook mensen zijn die zich bedreigd voelen.

Het vrouwenproject heeft in het najaar 84 een workshop georganiseerd betreffende rol doorbrekende hulpverlening. Het bleek dat binnen de instelling veel medewerk(st)ers aan deze workshop wilden meedoen.

De inhoudelijke organisatie werd verzorgd door de Stichting Balsemien en de stichting Ondersteuning Mannenwerk. Het had dus een emancipatorisch karakter.

Uit een enquête bleek achteraf dat de mannen unaniem positief waren over de workshop als-

ook de vrouwen hoewel zij meer inhoudelijk bezig hadden willen zijn. o.a. met methodieken. Dat heeft geleid tot het stop zetten van de intervisiegroep en men volgt nu een cursus van Balsemien.

Voor mannenhulpverlening heeft Gon weer contact gezocht met de Stichting Ondersteuning Mannenwerk, om mogelijkheden te bekijken voor een vervolg. Ze is bereid om met mannen die behoefte hebben aan een vervolg, iets mede op te zetten voor mannen binnen de instelling. Mogelijk dat zo'n mannenproject parallel kan lopen met het vrouwenproject. Een mogelijk einddoel zou kunnen zijn dat je bekijkt wat beide groepen elkaar kunnen bieden. Dan ontstaat er wellicht een meer algemeen emancipatorische hulpverlening.

Op de vraag of ze het idee heeft dat de directie en het bestuur haar zullen steunen betreffende het opzetten van een mannenproject antwoordt Gon dat ze mogelijk wel op weerstand zal stuiten, maar aan de andere kant kan men er niet aan ontkomen om mannen die ruimte niet te geven.

Het voordeel nu is dat, men ruimte heeft gegeven aan vrouwen voor feministische hulpverlening en deskundigheidsbevordering. Van daaruit kan men dit dan niet weigeren aan mannen. De mogelijkheid bestaat dat wanneer mannen in onze instelling met elkaar "bezig zijn geweest" er ook een samenwerkingsverband kan ontstaan met de eerstelijns in onze regio. Gon vindt het tot een van haar taken behoren om dit soort cursussen binnen de instelling te stimuleren. Mogelijk dat zo'n cursus ook binnen een rino verzorgd kan worden.

In sommige RIAGG's is men wel gestart met specifieke aandacht aan vrouwenhulpverlening geven, er wordt echter nog te weinig beziggegaan met het kijken naar posities van vrouwen van zowel hulpvraagster als hulpverlener. Er zijn wel overleggroepjes gestart van hulpverleners maar in eigen tijd. Gon verzet zich hier heftig tegen; "Daar begint het al. Alsof het een hobby-club is wat je in je vrije tijd doet. Deze overleggen moeten geformaliseerd worden zodat ze een eigen plek in de instelling krijgen".

Belangrijk is dat vrouwen op beleidsposities terecht komen. Het probleem is niet opgelost door meer vrouw-uren in te vullen of deze uren gelijk te trekken met man-uren.

Onderzoek heeft uitgewezen dat in veel g.g.z. instellingen wel wordt gekeken naar geestelijke gezondheidsproblemen van vrouwen maar weinig of niet naar posities van vrouwen in die situatie. Er wordt nog teveel gekeken vanuit de vrouw, aangepast aan het maatschappelijke/bestaande rollenpatroon. Dit zijn duidelijk andere criteria dan kijken naar de eigenheid van vrouwen.

De opzet in Helmond behoort nog tot een v.d. weinige. Amsterdam, Nijmegen, Maastricht en Helmond horen zo'n beetje tot top tien op dit terrein, waarvan Amsterdam het verst is. Door de notas van Maastricht en Nijmegen en een onlangs gehouden twee daagse landelijke workshop komt er nu meer bekendheid m.b.t. dit project.

De telefoontjes stromen nu binnen betreffende informatie. Zodoende ontstaan dus ook contacten met andere RIAGG's en blijft zo'n project zoals in het Helmondse niet geïsoleerd bestaan. Gon is bereid voor geïnteresseerden informatie te verstrekken. Je kunt haar bereiken RIAGG Helmond e.o. Kasteeltraverse 104 Helmond 04920-41485

Adres Balsemien

~~Hinthammerstr. 181, 5211 ML Den Bosch~~

tel 073- 137241 Dinsdag van 10 - 12 uur

Donderdags van 13 - 14.30 uur.

Adres Stichting Ondersteuning Mannenwerk

~~Bellamystr. 11 bis 3514 EJ Utrecht~~

tel. 03--719219/319598

STAATSPRIJS

Als Peut een schuilnaam was voor Hugo Brandt Corstius, zou ik die P.C. Hooftprijs niet eens meer willen hebben!

Als ik dit schrijf, moet de Tweede Kamer nog debatteren over het kabinetsbesluit om mij, pardon, Hugo, deze Staatsprijs niet toe te kennen, i.v.m. het kwetsen van bepaalde bevolkingsgroepen.

Ik ga daar even niet meer op in, daar heel Nederland dat al deed.

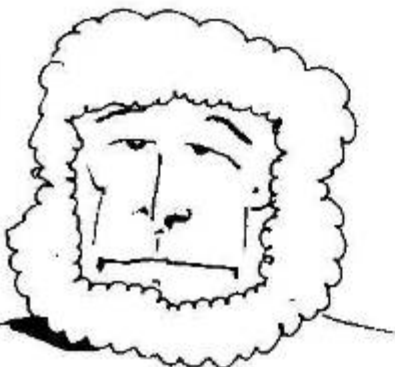
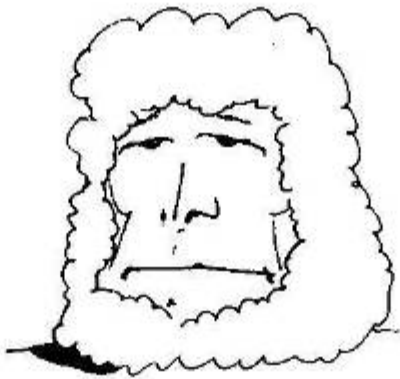

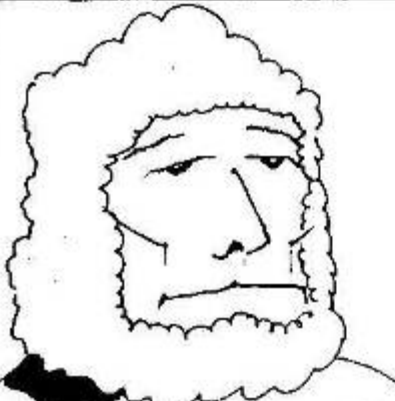
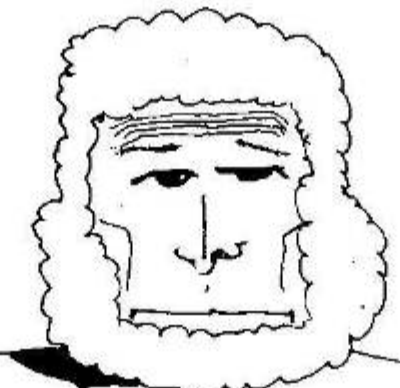
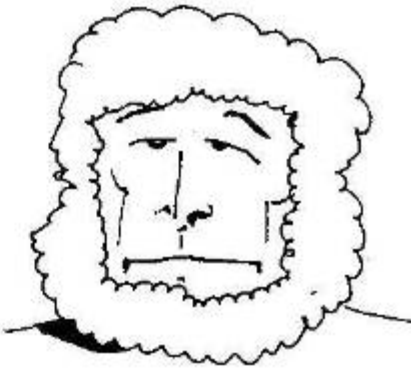
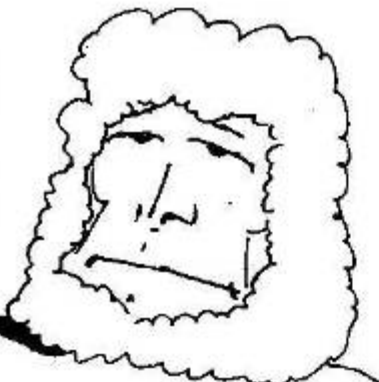
Het kleinzielige gedoe van 's Lands Wijze Mannen (waar ik Neelie ook mee bedoel) bracht mij echter wel even aan 't twijfelen: zou ik in deze rubriek óók niet bepaalde bevolkingsgroepen hebben gekwetst?

O genadeloze onzekerheid, ik zou het niet weten, echter dat bewijst niets! Men kent immers de eigen blinde vlekken niet, laat staan hetgeen (on-) bewust verdrongen is. Even werd ik gerustgesteld door mijn eigen twijfel: was dit niet het me kwetsbaar opstellen, en durven toegeven aan mijn eigen feilbaarheid; Pats Boem! Meteen verflitse dit spoortje hoop, want door dat te denken bleek het niet oprecht gemeend, maar een berekenende kille manipulatie om 't eigen geweten te sussen! Op de rand van de afgrond balancerend zag ik de oplossing gloren aan de horizon mijner gedachten: Peut staat gewoon in het rijtje van Stoker, Battus en Grijs, dus kan ik nooit iemand gekwetst hebben, zoals b.v. onze kortzichtige en op geld beluste ministers of te -goed- gelovige katholieken ; een hele opluchting! Daarbij: f 10.000,- is een aardige duit !.....

de avonturen van

Sjje Pieter Vlukes in HULPverterssland

 <p>1.</p>	 <p>2.</p>	 <p>GAAP!</p> <p>3.</p>
 <p>4.</p>	 <p>5.</p>	 <p>6.</p>
 <p>7.</p>	<p>VOOR BETEKENIS DER PLATEN, S.V.P. BLAD DRAAIEN.</p> <p>1. GEMOEDDE SPV IN RUST-HOUDING</p> <p>2. SPV DIE ENTHOUSIAST BETHOUMEN IS BIJ ZIJN BEROEPSORGANISATIE</p> <p>3. SPV DIE OPGEN NISPV-LEIDENVERGADERING ZIJN INBAENG VEATILIEERT</p> <p>4. SPV DE HET GESTUUA BEVOUDERT OM HUNN VELLE VERK EN INZET.</p> <p>5. SPV DIE BOOS IS OVER DEZE STRAP EN OVERWEEGT TE REAGEREN IN HET BULLETTIN.</p> <p>6. SPV DIE DANK TOCH MAAR WEEER VAN AFZET.</p> <p>7. SPV DIE RESULTAAT ZIJN ERSTVOLGENDE STRAP AKTIE T.O.V. DE BEROEPS-ONTWIKKELING MOET ZIJN. (DE WOK VERVOLG: 1, 2, 3 ETC.....)</p> <p>N.B.: LEEDRE GELIJKENIS MET BESTANDE PERSONEN. DEKUST WITERNARD OP PUUR TOEVUL, NIETWAAR?</p>	

Oproep

Graag zouden wij in contact willen komen met mensen die met een bijzondere opleiding bezig zijn en/of met een bijzonderprojekt. We hebben het idee dat er veel gebeurt. Maar ook dat veel geïsoleerd gebeurt. Wij vinden het jammer dat e.e.a. geïsoleerd plaats vindt en willen de mogelijkheid scheppen hieruit te komen. Heb je iets waarvan je denkt dat is vermeldenswaard, schrijf of zoek dan contact op met een v.d. redactieleden. In overleg kunnen we dan bekijken in welke vorm we het vermelden.

nvspv nederlandse vereniging
van sociaal psychiatrisch
verpleegkundigen

Op een middag liep ik door de sneeuw, een snepende oosten wind blies door mijn jas heen. Ik moest hard werken om er doorheen te komen. Het maakte mij strijdbaar.

Mijn gedachten werden nog strijdbaarder toen ik ging denken over de inhoud van het komende (het dus nu verschenen) Bulletin. Een vraag die bij me opkwam (eigenlijk zeer regelmatig) hoe komt het nu dat er geen reacties zijn gekomen op het prikkelende artikel van Han Bijleveld. (NVSPV/ABVA-KABO een lat relatie Bulletin 14)

Dat iedereen tevreden is, is niet zo. Leg je oor maar eens te luister in de wandelgang of waar dan ook. Maar waar komt de kritiek terecht? Niet daar waar er een bundeling van gemaakt kan worden en/of beleid.

Moet je om je stem te laten horen dan maar weer afwachten totdat er een vragenformulier komt of totdat er daadwerkelijk een beleid gemaakt wordt op je niet gehoorde stem.....?

Theo Frederiksz

VACATURE

Binnen de redactie van het BULLETIN is nog plaats voor een ENTHOUSIAST MEDEWERKER/MEDEWERKSTER. (Ervaring niet vereist, wel prettig) De redactie vergaderingen vinden meestal in Utrecht plaats. Frekwentie 2x per uitgebracht nummer. Informatie bij het redactie adres.

nederlandse vereniging van sociaal psychiatrisch verpleegkundigen

Wij willen u erop attent maken dat middels een samenwerkingkontraakt met de federatie ABVA/KABO voor de meeste leden van de NVSPV er een verplichting van dubbel lidmaatschap bestaat.

Uitzondering vormen: 1. Studerenden; 2. Zij die lid zijn van een vakbond aangesloten bij het FNV; 3. Zij die om principiële redenen aangesloten zijn bij een andere erkende vakcentrale; 4» Tot 1 januari 1984 zij die lid zijn van een andere dan bovengenoemde organisaties.

Hen dient om in aanmerking te komen voor uitzondering 5 of 4» een schriftelijk gemotiveerd verzoek bij te sluiten.

Inschrijving bij de federatie ABVA/KABO geschiedt automatisch. Zij heffen ook de kontributie voor de NVSPV.

De kontributie voor de NVSPV is voor werkenden f 59,- ; uitkeringsgerechtigden f29,50 studerenden f 17,50 per jaar.

Donateurs verplichten zich minimaal f 29,50 per jaar te voldoen.

B O N

Noteer mij als Lid/Donateur NVSPV

Naam:
Adres:
Postcode/Woonplaats:
Datum:
Handtekening:

Ik betaal na ontvangst van een acceptgirokaart
De bon in ongefrankeerde enveloppe zenden aan:
NVSPV Ledenadm., Antwoordnr. 11511, 5600 WC EINDHOVEN

The form is a coupon for becoming a member or donor. It features a large, stylized 'B O N' on the left side. The text is arranged in a vertical column. At the bottom left, there is a simple line drawing of a pair of scissors, indicating where to cut the coupon. The entire coupon is framed by a decorative border of small circles.